

Зеркало и Обсзьяна

Мартышка, в Зеркале увидя образ свой,
Тихохонько Медведя толк ногой:
"Смотри-ка, — говорит, — кум милый мой!
Что это там за рожа?
Какие у нее ужимки и прыжки!
Я удавилась бы с тоски,
Когда бы на нее хоть чуть была похожа.
А ведь, признайся, есть
Из кумушек моих таких кривляк пять-шесть:
Я даже их могу по пальцам перечесать". —
"Чем кумушек считать трудиться,
Не лучше ль на себя, кума, оборотиться?" —
Ей Мишка отвечал.
Но Мишенькин совет лишь попусту пропал.
Таких примеров много в мире:
Не любит узнавать никто себя в сатире.
Я даже видел то вчера:
Что Климыч на руку нечист, все это знают;
Про взятку Климычу читают,
А он украдкою кивает на Петра.

Κάτοπτρο και Μαϊμού

Μια μαϊμού είδε το είδωλό της στο κάτοπτρο από κοντά,
κι αμέσως τον αρκούδο σκούνηξε ελαφρά:
Κοίτα, γλυκέ κουμπάρε μου, του λέει,
Τι φάτσα είναι τούτη εδώ;
Τι κόλπα και γκριμάτσες κάνει το χαζό!
Αν έστω και λίγο ήμουν σαν αυτή
θα πέθαινα από ντροπή.
Όμως, ψέμα δε θα πω,
από τις φίλες μου πέντε έξι τέτοια ψώνια σίγουρα θα βρω,
στα δάκτυλα να τα μετρήσω για την ακρίβεια μπορώ.
Να μην κουράζεσαι, κουμπάρα, τις φιλενάδες να μετράς.
Θα έπρεπε καμιά φορά και τα δικά σου χάλια να κοιτάς.
Τις γύρισε το αρκουδάκι το σοφό.
Η συμβουλή του έπεσε όμως στο κενό.
Δεν είναι σπάνιο κάτι τέτοιο να συμβεί:
κανείς δε θέλει τον εαυτό του στη σάτιρα να δει.
Εχτέ το ίδιο είδα σκηνικό:
ότι λαδώνεται ο Μήτσος είναι γνωστό.
Όταν ακούει όμως για δωροδοκία,
ύπουλα τον Πέτρο καταγγέλλει με τη μία.

